

ת"פ 34411/04/14 - מדינת ישראל נגד גלינה דינק

בית משפט השלום ברחובות

09 נובמבר 2015

ת"פ 34411-04-14 מדינת ישראל נ' דינק

לפני כבוד השופט מנחם מזרחי
המאשימה
נגד
הנאשמת
מדינת ישראל
גלינה דינק

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשמת עו"ד יוסי ציטיאט

הנאשמת התייצבה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני פוסק לעד מר עדי רדמי 200 ₪ הוצאות.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ו, 09/11/2015 במעמד הנוכחים.

מנחם מזרחי, שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

עמוד 1

אני מרשיע את הנאשמת בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ומזכה אותה, מיתרת העבירות שיוחסו לה בכתב האישום.

כתב-האישום מייחס לנאשמת עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל, העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק הנ"ל, והתנגדות למעצר לפי סעיף 47 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)(נוסח משולב) תשכ"ט - 1969.

כתב-האישום מגולל התרחשות, שלפיה נטען, כי בתאריך 1.7.12 בשעה 01:35 נקראו שוטרים לבית בגן יבנה, הם עצרו את בנה של הנאשמת, ואז תקפה הנאשמת את אחד השוטרים, בכך שמשכה בידו, אגרפה את ידה לעבר פניו בניסיון להכותו, התנגדה למעצרה, התיזה על השוטרים מים באמצעות צינור מים וגידפה אותם, הכל כמתואר בכתב-האישום.

במסגרת תגובה, הנאשמת הכחישה את המיוחס לה. לטענתה, היא דווקא ניסתה להרגיע את הרוחות והשוטרים הם שנקטו באלימות, בכך שריססו את פניה בגז מדמיע. היא אישרה שפתחה את צינור המים, אך כדי לשטוף את פניה ולא התכוונה להשפריץ על השוטרים. הכחישה כי קיללה את השוטרים (גרסת פרוטוקול יום 4.3.15).

בבית-המשפט נשמעו עדויות השוטרים וכן הוגשו דוחותיהם (ת/5 - ת/9).

בדוח הפעולה שאותו רשם השוטר אוראל בריגה (ת/5) הוא מתאר את השתלשלות האירועים באותו לילה. לדבריו, הוא זיהה את בנה של הנאשמת, שהפריע לשוטר לבצע את תפקידו. על כן, הוא נאלץ לכבול אותו והתיז עליו גז פלפל. בשלב מסוים, הנאשמת "אוחזת בידי מאחור, ומנסה למנוע ממני לכבול את אושר תוך שהיא דוחפת אותי ואף ניגשה לאחורי ותפסה...במהלך הזמן הזה האימא התחילה לשפוך עלינו מים באמצעות צינור...". השוטר אישר כי אדי גז הפלפל הגיעו גם אל עיני הנאשמת. הנאשמת המשיכה לצעוק וסירבה להתפנות.

השוטר אוראל בריגה העיד ואישר את האמור בדוח הנ"ל.

השוטר לא יכול היה להכחיש או לאשר את הטענה, כי הנאשמת הגיעה אל המקום לאחר שהופעל גז מדמיע על בנה (עמוד 5 שורה 31), והוסיף כי בזמן הרלוונטי הוא היה שלוש שנים שוטר וכבר הספיק להשתמש בגז מדמיע "עשרות פעמים" (עמוד 6 שורה 3).

השוטר אינו זוכר מה הם נהלי השימוש בגז מדמיע (עמוד 6 שורה 6).

בעניינו של שוטר זה, איני מקבל את עדותו, בין השאר, משום שלא זכר פרטים שונים אודות האירוע, וכן לאור עדותו כי בפרק זמן שירותו הקצר יחסית במשטרה, הצליח לרסס גז מדמיע ב"עשרות פעמים" והוא אינו יודע מה נהלי השימוש בגז.

על כן, קיים ספק האם ניתן לסמוך על עדותו של שוטר זה.

בדוח הפעולה שאותו רשם השוטר אולג חודובקשייב (ת/6) נמסרו דברים דומים.

השוטר אולג חודובקשייב העיד ואימץ את דוח הפעולה לעדותו.

כאשר נשאל האם יתכן שהנאשמת סבלה משום השימוש בגז המדמיע השיב: "אני לא יודע אם היא סבלה או לא. אני מניח שכן" (עמוד 8 שורה 18). הינה כי כן, השוטר "מניח שכן" ששימוש בגז מדמיע גורם לסבל.

ניכר היה, כי שוטר זה אינו מייחס די חשיבות לתנאים, שבהם יש להשתמש בגז מדמיע - מצב המסכן חיים בלבד.

איני מקבל את עדותו.

בדוח הפעולה שאותו רשם השוטר עדי רדמי (ת/7) נרשמו אירועי אותו היום, וביחס לנאשמת: "באותו רגע האימא והאח יצאו מהבית והאימא משכה את יד ימין שלי בכדי לשחרר את אושר, כאשר התרוממתי האימא לקחה את יד ימין שלה לאחור ואגרפה אותה כדי לתת לי אגרוף לפני, הודעתי לה שהיא עצורה והאימא תפסה את צינור המים והחלה להשפירץ עליי מים לאחר שהתנגדה למעצר השתמשתי בגז פלפל לעברה בכדי לנטרל אותה...". העד ביצע מעצר של הנאשמת (ת/8) וכתב זכרון דברים אודות בנה (ת/9).

השוטר עדי רדמי העיד ואימץ את דוח הפעולה לעדותו (עמוד 10 לפרוטוקול).

אני מקבל את עדותו, שלפיה לא תקף את הנאשמת, בגז פלפל.

עדותו הייתה מתונה, הוא הכיר את התנאים לשימוש בגז פלפל, ואת נהלי המשטרה, וכן ידע להודות, כי כל האירוע נולד בטעות (עמוד 12 שורה 16 והלאה).

מדובר בשוטר שהשתמש בגז "זו הפעם הראשונה" (עמוד 12 שורה 9).

השוטר הסביר כי באותו הרגע הרגיש מאוים, וביחס לאגרוף "לא ידעתי אם תשלח לי אותו לפני או לא" (עמוד 11 שורה 25).

נמסרו תמלילי שיחות שהתקבלו במוקד 100 (ת/2 - ת/4) המלמדים על הסיבה בגינה הגיעו השוטרים את המקום.

לאחר שבחנתי את עדויות השוטרים ואת דוחות הפעולה שנרשמו, אני מקבל את האמור בדוח הפעולה של השוטר עדי רדמי - ת/7, אני מקבל את השתלשלות האירועים כפי שהובאה על-ידו בדוח ובעדותו, וקובע זאת כממצא.

הנאשמת העידה להגנתה ואני דוחה את עדותה מהטעמים הבאים:

הרושם הישיר, הבלתי אמצעי שהתקבל מהנאשמת, היה של עדות מעושה, מוגזמת, המבקשת לשוות לאירוע קנה מידה חריף, מעבר למידותיו. לדבריה, מאז האירוע "הייתי בדיכאון מאוד קשה" (עמוד 13 שורה 21).

במסגרת הודעתה במשטרה (ת/1) הכחישה, שתקפה את השוטרים ומסרה כי הם אלו שתקפו את בנה ואחד מהם ריסס את פניה בגז מדמיע: "אני לא תקפתי, הם אלו שתקפו את הבן שלי...ואחד השוטרים רזה ריסס לי בפנים משהו...".

בעדותה מסרה, כי השוטרים דחפו אותה על הרצפה, היא נחבלה, הציגה תמונות של החבלות שלה ושל בנה (נ/1) ותעודה רפואית על שמה (נ/2). ואולם עיון בת/1, שהיא הודעתה במשטרה, מלמד שהיא כלל לא מסרה פרט זה, אלא שהשוטרים "תקפו את הבן שלי" - הא ותו לא.

עיון בתמונות נ/1 אינו יכול לבאר מי הם המצולמים ומה פשר החבלות (הבן לא הובא לעדות כעד הגנה). כמו כן, מדובר בטענה כבושה. עצם הגשת נ/1, תוך ליווי הטענה כי מדובר בחבלות הרלוונטיות, מחזק את גרסת המאשימה.

נ/2, אף הוא, אינו תומך בטענה, אלא להיפך, הובאה שם גרסה מוגזמת של הנאשמת, שלא בא זכרה בעדותה ולא בת/1, כגון: "לדבריה...התעלפה, נפלה...לדבריה איבדה הכרה למספר שעות...". ודוק: אין בנ/2 ממצאי חבלה התומכים בתמונות שבנ/1.

הנאשמת נשאלה בעניין זה והשיבה כי אינה זוכרת אם איבדה את ההכרה ואינה זוכרת איך הגיעה לביתה (עמוד 17 שורה 26). כפי שנראה, מדוח הפעולה נ/3, ניתן לומר כי הנאשמת נצפתה במקום, כשהיא עומדת על רגליה.

הנאשמת לא רצתה להשיב תשובות לשאלות נכבדות שהוצגו לה בחקירה הנגדית (עמוד 15 שורה 23 ועוד).

הנאשמת הגזימה בתיאור העובדות, בתארה את בנה שרוע על הרצפה ומותקף בלא רחם בידי השוטרים.

יצוין, כי הנאשמת לא ראתה את תחילת האירוע, ולדבריה הבחינה בו מן הקומה השניה, אז, סביר להניח ירדה מטה, בשלב זה לא ראתה דבר, והיא נקלעה לאירוע, ממש במהלכו. אסור היה לנאשמת, בשלב זה לפעול, שהיא איננה ערה לכל העובדות, למרות שידעה כבר מלכתחילה שמדובר בשוטרים (עמוד 13 שורה 23).

אין בנ/ 3 דבר לזירת המחלוקת, משום שמדובר בדוח של שוטר שהגיע למקום לאחר מקרה. יחד עם זאת, יש בו סתירה לטענה של הנאשמת כי איבדה את ההכרה, שהרי נרשם בדוח, כי "אימא של אושר ואח שלו גם היו בחוץ".

בנה של הנאשמת לא הובא לעדות מטעמה, ויש באי הבאת עד הגנה רלוונטי לעדות משום חיזוק לראיות התביעה.

לאור כל האמור, אני מקבל את דוח הפעולה ת/7, את עדותו של השוטר עדי רדמי, כבסיס לקביעת ממצאים פלייליים, ודוחה את עדותה של הנאשמת.

משמעות הדבר היא כי יש לבחון את הממצאים לפי ת/7, ובכל מקום בו יש ספק, יש לזכות את הנאשמת מכך, כדלקמן:

השוטר מסר כי הנאשמת הניפה יד לעברו, אך אין לדעת האם התכוונה לתקוף אותו, האם היה כאן ניסיון תקיפה, או שמא מדובר בהנפת יד לצורך איום, או שמשרתת את העבירה האחרת, שהיא הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בכל הקשור לטענה כי אחזה את יד ימין שלו, אין לומר כי מדובר בתקיפה, במובן שהיא חורגת מן העבירה הרלוונטית - הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - כך גם ביחס לטענת השפצת המים באמצעות הצינור.

הנאשמת מעולם לא התנגדה למעצרה, ולפיכך יש לזכות גם מהעבירה הרלוונטית הנוגעת לכך.

הנאשמת לא העליבה את השוטרים, ולפיכך יש לזכותה גם מעבירה זו (כפי שהודיעה ב"כ המאשימה בסיכומיה).

אציין, בהערת אגב, כי אין לבחון את האירוע, במנותק מן החלק של השוטרים, אשר ביצעו שימוש בגז מדמיע, ייתכן בניגוד לנהלי המשטרה, אך עניין זה אינו עולה כדי הגנה מן הצדק.

לאור כל האמור, אני מרשיע את הנאשמת בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ומזכה אותה, מיתרת העבירות שיוחסו לה בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ו, 09/11/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 5

מנחם מזרחי , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הורשעה, בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ואפנה לעובדות שנקבעו בהכרעת הדין.

מתחם הענישה בעבירה זו כאשר הערך המוגן הוא ברור, השמירה על יכולת תפקודם התקינה של אוכפי החוק, נע בין מאסר מותנה, למס' חודשי מאסר בפועל.

בנסיבות תיק זה, אני סבור כי יש לאמץ את הרף הנמוך, ואני מביא בחשבון את העובדה שמדובר באירוע בודד, הנאשמת נעדרת עבר פלילי, היא הכניסה את עצמה לאירוע, שבמסגרתו סברה כי היא יכולה לסייע לבנה, חלקם של השוטרים, ובעיקר הדברים שקבעתי בעניינו של השוטר בריגה, מציג את עניינה של הנאשמת, באור אחר.

אני גוזר על הנאשמת את העונש הבא:

חודש מאסר, שאותו לא תרצה הנאשמת, אלא אם כן תעבור בתוך שנתיים מהיום עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ו, 09/11/2015 במעמד הנוכחים.

מנחם מזרחי , שופט

הוקלד על ידי בתאל קשרי